

Styre: Fakultetsstyret ved Det humanistiske fakultet

Dato: 18.01.2017

Styresak: 2/17

Arkivsaksnr: 2016/11463-RAL

Møtedato: 31.01.2017

Revisjon av Det humanistiske fakultets utfyllende regler til Forskrift for opptak, studier, vurdering og grader ved Universitetet i Bergen

Dokumenter i saken

- Forslag til reviderte utfyllende regler for Det humanistiske fakultet, vedlegg 1.
- Forskrift om opptak mv. ved UiB: <http://link.uib.no/YoXx>
- Studiestyresak 10/16, 15/16 og 1/17, se lenke: <http://www.uib.no/hf/22803/studiestyret>
- Høringsuttalelser fra instituttene og enhetene, vedlegg 2.

Bakgrunn

Studie- og forskerutdanningsseksjonen ved HF har gjennomgått og utarbeidet forslag til nye utfyllende regler til Forskrift for opptak mv. ved UiB for HF.

Det er gjort endringer av flere grunner. Formelt er reglene oppdatert ift. ny versjon av forskriften, og utforming og paragrafreferanser er justert. Innholdsmessige endringer inkluderer etablert praksis eller studiestyrevedtak som tas inn i reglene, regler som tilpasses dagens praksis, tidligere ønskede endringer fra instituttene og fakultetet, og presisering av uklare regler. Det var særlig fire endringer som skilte seg ut som reelle regelendringer av en prinsipiell art, og Studiestyret har spesielt diskutert disse.

Disse endringene er omtalt under:

- § 4.1.1 (3): Et generelt krav om C for opptak til masterprogrammer
- § 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger på emner
- § 6.8 (4): Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker
- § 7.3.2 (4): Krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer»

Forslag til utfyllende regler ble sendt på høring til instituttene/sentrene 26. oktober, og AHKR, FOF, IF, LLE og SVT svarte på høringen. Siden har revidert forslag vært lagt frem for Studiestyret to ganger.

Reglene

§ 4.1.1 (3): Et generelt krav om C for opptak til masterprogrammer

HF's utfyllende regler har ikke hatt noe krav om C for opptak til 2-årige masterprogrammer og masterdelen av 5-årige masterprogrammer. I stedet har de studieprogrammene som ønsker et karakterkrav fastsatt det i studieplanen for programmet. Per i dag har 7 av 23

masterprogrammer nedfelt et slikt karakterkrav i studieplanene. Der har imidlertid vært en oppfatning ved instituttene om at vi har hatt et generelt C-krav, selv om dette ikke er formalisert i noe vedtak eller reglement. Det foreslås derfor å formalisere dette som et krav som gjelder alle våre masterprogram, ved å nedfelle kravet i utfyllende regler.

Ettersom C-kravet utgjør en prinsipiell minstegrense for opptak til master, er det uheldig om det skal være ulike karaktergrenser for fagene og programmene ved samme fakultet. C-kravet vil berøre et forholdsvis lite antall søkere. I opptaket høsten 2016 ble det gitt til sammen seks tilbud til søkere med en gjennomsnittskarakter på under C (2,5).

Et generelt C-krav innebærer at gjennomsnittskarakteren i de emnene som utgjør den faglige spesialiseringen i bachelorgraden må være C eller bedre for å kvalifisere til opptak på masterprogram. I utregningen av gjennomsnittskarakteren blir bokstavkarakterene konvertert til tall, slik at A=5, B=4, C=3, D=2, E=1. Utregningen blir gjort med én desimal og etter ordinære avrundingsregler, slik at karakteren C i praksis strekker seg fra 2,5 til 3,4.

§ 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger på emner

Regelendringen går ut på at hvert enkelt emne bare kan ha én vurderingsordning. I dette ligger det at studenter ikke kan velge hvilken vurderingsform de ønsker, men at alle har lik vurdering; og at instituttet ikke kan veksle mellom ulike vurderingsordninger på ett og samme emne fra undervisningssemester til undervisningsfritt semester. Begrunnelsen for dette er primært at emnets vurdering skal henge sammen med emnets læringsutbytte, og at ulike vurderingsordninger må antas å svare til ulikt læringsutbytte for studentene. Studenter på et emne bør prøves likt også i ulike semestre, og vise grad av måloppnåelse med like betingelser. Sekundært har endringen en ressursmessig begrunnelse, ettersom varierende vurderingsordning på emner krever større administrative ressurser. Administrasjonen ved HF blir mindre de neste årene, og vi bør ikke legge opp til de mest arbeidskrevende ordningene, om de ikke er nødvendige.

Det er foreslått unntak for emner som tilhører Praktisk-pedagogisk utdanning (PPU). Grunnen til det er at selv om de enkelte emnene går under HF's reglement, eies studieplanen for studiet av Det psykologiske fakultet, og faller inn under deres reglement.

§ 6.8 (4): Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker

UiBs studieforskrift § 6.8 (4) sier at «En masteroppgave kan etter søknad leveres på nytt én gang når oppgaven fremstår som ny eller så omarbeidet at den kan vurderes som en ny oppgave», men åpner videre for at fakultetet kan gi andre regler. Frem til nå har det vært mulig for alle studenter ved HF å søke om nytt vurderingsforsøk, uavhengig av om de tidligere har bestått masteroppgaven eller ikke.

Regelendringen innebærer at tilgang til nytt vurderingsforsøk på masteroppgaver begrenses til studenter som har strøket ved første vurderingsforsøk. Når en student får innvilget levering for andre gang, får de ved HF også tildelt veileder på nytt, ettersom masteroppgaver skal være veiledet. Dersom studenten tidligere har bestått emnet, bruker altså instituttet veiledningsressurser, men uten at vi får uttelling for det i nye studiepoeng. En begrensning av regelen gjør at de som stryker fortsatt får en ny mulighet til å fullføre mastergraden, uten at vi også må bruke veiledningsressurser på studenter som allerede har fullført graden.

§ 7.3.2 (4): Krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer»

På dette punktet har de nåværende utfyllende reglene referert til en regel i gradsforskriften som ble fjernet i en tidligere revisjon, og det har derfor vært et sterkt behov for å få fastsatt en ny regel.

Regelen gjelder antall sensorer som skal kreves på skriftlige eksamener som skoleeksamener, hjemmeeksamener, mappevurderinger og veiledede oppgaver. (Det gis egne regler for sensur av masteroppgaver, klagesaker, og muntlige eksamener, som ifølge forskriften skal ha to sensorer.)

I Studiestyret, som har behandlet spørsmålet flere ganger, har det vært ulike syn på saken. I siste forslag som ble lagt frem for Studiestyret (1/17), ble følgende regel foreslått:

Skriftlige vurderingsformer med klagerett skal sensurerast av én sensor, som kan vere intern eller ekstern. Eksamenssvar som vert vurdert til karakteren F eller «ikkje bestått» skal òg vurderast av ein medsensor, som fortrinnsvis er intern. Ved sensur av bacheloroppgåver skal det vere to sensorar, som kan være interne og/eller eksterne. Skriftlege vurderingsformer som ikkje gir klagerett, skal sensurerast av to sensorar. Sensorane kan vere interne og/eller eksterne.

Studiestyret ønsket at «skal» i første setning byttes ut med «kan», og at setningen om besvarelser vurdert til karakteren F fjerner. Studiestyrets forslag lyder dermed som følger:

Skriftlege vurderingsformer med klagerett kan sensurerast av én sensor. Sensor kan vere intern eller ekstern. Ved sensur av bacheloroppgåver skal det vere to sensorar, som kan være interne og/eller eksterne. Skriftlege vurderingsformer som ikkje gir klagerett, skal sensurerast av to sensorar. Sensorane kan vere interne og/eller eksterne.

I utforming av regler om antall sensorer bør følgende tre hensyn ivaretas:

1)For det første skal sensuren gjennomføres på faglig forsvarlig vis. Universitets- og høgskolerådets (UHR) anbefalinger for sensurordninger er derfor tatt i betraktning. 2)For det andre bør instituttene ressursbruk i forbindelse med sensur begrenses. Institutter ber fakultetet om fritak fra sensorregler hvert eneste semester, og ofte skyldes det problemer med å betale det antall sensorer som kreves. Sensorbruken kunne dermed med fordel vært redusert til det minimum som er nødvendig av kvalitetshensyn. 3)For det tredje bør det være mest mulig like vilkår for sensurpraksisen på tvers av institutter og fagmiljøer, og fra et semester til et annet. Sensuren må være mest mulig gjennomskiktig og forutsigbar for studentene.

I dagens økonomiske situasjon vil et krav om to sensorer (interne eller eksterne) til alle eksamener være for ressurskrevende. Hverken UiO og NTNU har opprettholdt dette kravet, og praktiserer vurdering med én sensor med forskjellige former for nivåkontroll, som ved UiB kan ivaretas gjennom ordningen med programsensor.

Et generelt krav om kun én sensor ville sørge for at instituttene brukte færre ressurser på sensur enn de gjør i dag, og at det ble gjort likt på alle institutter, uavhengig av ressurser de til enhver tid har til rådighet. En slik ordning ville både være mindre ressurskrevende enn dagens og sikre likebehandling. I Studiestyrets diskusjoner har det vært fremhevet at fagmiljøer som har ressurser til det, bør kunne holde på ordningen med to sensorer. Studiestyrets siste forslag åpner for dette.

Dekanen mener likevel at det er en svakhet ved forslaget at det åpner for at antall sensorer kan variere fra semester til semester, og dermed gir studentene for lite forutsigbarhet. Et kompromiss mellom hensynet til forutsigbarhet og fleksibilitet kan være å regelfeste at antall sensorer skal stå i emnebeskrivelsene. Dette sikrer ikke ens praksis på tvers av fag og institutter, men sikrer at antall sensorer vurderes og avgjøres i faglige organer. Siden emnebeskrivelsen kan endres en gang i halvåret, bør ikke dette være en urimelig lang planleggingshorisont.

I det forslaget til utfyllende regler som legges fram for Fakultetsstyret er derfor kravet til antall sensorer formulert som følger:

Skriftlige vurderingsformer med klagerett skal sensurerast av éin eller to sensorar, som kan vere interne eller eksterne. Talet på sensorar skal stå i emneomtalen. Ved sensur av bacheloroppgåver skal det vere to sensorar, som kan vere interne og/eller eksterne. Skriftlege vurderingsformer som ikkje gir klagerett, skal sensurerast av to sensorar. Sensorane kan vere interne og/eller eksterne.

Forslag til vedtak:

Fakultetsstyret vedtar det fremlagte forslaget til Det humanistiske fakultets utfyllende regler til Forskrift for opptak, studier, vurdering og grader ved Universitetet i Bergen.

Ikrafttredelse:

- C-kravet for master: 1. februar 2017
- Utfyllende regler som helhet: fra 1. august 2017

Margareth Hagen
dekan

Trine Moe
fakultetsdirektør

Vedlegg 1: Utfyllende reglar for Det humanistiske fakultet til *Forskrift om opptak, studier, vurdering og grader ved Universitetet i Bergen*

Til kapittel 2 Gradar

Til § 2.4 Krav til omfang og samansetting av graden bachelor

Til (1) b)

Alle examen facultatum-emne ved fakultetet har nemninga «examen facultatum» i emnenamnet. Examen facultatum-emne kan ikkje inngå i forkunnskapskrav for andre emne.

Innføringsemne frå andre fakultet som ikke er examen facultatum, kan ikkje fylle kravet om examen facultatum i eit studieprogram ved Det humanistiske fakultet. Likevel kan eit komplett førstesemesterstudium på 30 studiepoeng som ikkje inneheld examen facultatum frå eit anna fakultet, godkjennast som eit komplett førstesemesterstudium i eit studieprogram ved Det humanistiske fakultet.

Til § 2.5 Krav til omfang og samansetting av graden master

Til (1) og (4)

Masteroppgåva skal normalt ha eit omfang på 60 studiepoeng, med eit samla sidetal på 70-110 sider. Fakultetsstyret kan vedta at enkelte program kan ha mindre omfang på oppgåva, men ikkje mindre enn 30 studiepoeng.

Til (8)

Alle masterstudentar skal inngå rettleiingsskontrakt med instituttet, etter retningsliner fastsett av instituttet. Brot på kontrakten fører til tap av studieplass.

Rettleiingskontrakten fastset rammene for obligatorisk rettleiing på masteroppgåva. Normert studietid er fire semester på fulltid. Studentar kan søke om å få forlenga rettleiingskontrakten og studieretten på programmet i inntil to semester utover normert studietid. Samla maksimal studietid på masterprogrammet/studieretninga er såleis seks semester på fulltid.

Til kapittel 3 Studium

Til § 3.1 Studiestruktur og studieplan

Til (4)

Emna som fyller krava til eitt eller fleire skriftlege arbeid på minst 10 studiepoeng i bachelorgrada, jf. § 2.4 (1) d), skal vere nummerert med ein kode mellom 250 og 269.

Til § 3.4 Fritak og innpassing av examen philosophicum og innføringsemne/examen facultatum

Til (2)

Ein fullført bachelorgrad eller tilsvarande utan krav om examen facultatum, gir fritak for examen facultatum i ein ny grad.

Til kapittel 4 Opptak og utdanningsplan

Til § 4.1 Generelt om opptak og opptaksbehandling

Til (3)

Det vert kravd engelskkunnskapar for opptak til alle 2-årige masterprogram ved Det humanistiske fakultet. På dei norskspråklege masterprogramma vert det òg kravd norskkunnskapar. Krava til dokumentasjon av ferdigheiter tilsvarar krava til dokumentasjon for opptak til grunnstudiar.

Til (6)

Studentar som får opptak til eit masterprogram for andre gong, får studierettperioden justert ut frå samla maksimal studietid på masterprogrammet/studieretninga, jf. utfyllande reglar til § 2.5. Fakultetet kan avslå ein søknad om nytt opptak til eit masterprogram dersom studenten sine rettleiingsressursar er uttømte.

Til § 4.1.1 Om opptak til masterstudium

Til (3)

For opptak til 2-årige masterprogram, og masterdelen på 5-årige integrerte masterprogram, vert det kravd ein snittkarakter på minst C på emna som utgjer den faglege spesialiseringa. Ved utrekning av snittkarakteren vert bokstavkarakterar omgjort til tal, slik at A=5, B=4, C=3, D=2 og E=1. Karakteren vert utrekna med éin desimal, og ved avrunding til heilt tal gjeld ordinære avrundingsreglar. For søkarar med utanlandsk utdanning eller med andre opptaksgrunnlag som ikkje kan poengbereknast etter ordinære reglar, vert det gjort ei individuell skjønsmessig vurdering.

Til (3) og (4)

Dersom der er andre vurderingskriterium enn dei som er oppgitt her eller i punkt (2) og (3), som vert lagde til grunn for opptak av søkjarar til eit masterprogram, skal det gå fram av den aktuelle studieplanen.

Til § 4.1.2 Om opptak til kortvarige studium

Til (1), første kulepunkt

Studentar som har ein bachelor- eller mastergrad frå Det humanistiske fakultet kan søke innan den gjeldande fristen om å ta enkeltemne ved Universitetet i Bergen (poststudierett).

Til (1), andre kulepunkt

Studentar som har ein aktiv studierett ved ein anna høgare utdanningsinstitusjon i Norge kan søke innan dei gjeldande fristane om å få ta enkeltemne ved Det humanistiske fakultet (hospitering). Søkjarane må dokumentere at dei har studierett og at dei har betalt semesteravgifta til den aktuelle utdanningsinstitusjonen.

Til § 4.2 Utdanningsplan

Til (4)

Programstudentar og årsstudiestudentar ved Universitetet i Bergen kan søke om overgang til bachelorprogram ved Det humanistiske fakultet innan dei gjeldande fristane. Søkjarane må oppfylle eventuelle progresjonskrav på programmet dei søker opptak til, i tillegg til andre opptakskrav som er fastsett i studieplanen.

Til § 4.3.1 Utsett studiestart

Til (2)

Det vert ikkje innvilga utsett studiestart ved opptak til 2-årige masterprogram.

Til § 4.7 Permisjon

Til (3)

Hospitantar, jf. § 4.1.2, får ikkje innvilga permisjon. Årsstudiestudentar og poststudentar kan søke fakultetet om permisjon etter vilkåra i § 4.7 (4). Studentar på 2-årige masterprogram må søke om permisjon i forkant av permisjonsperioden, og innan dei gjeldande fristane.

Til (7)

Studentar på integrerte masterprogram kan få innvilga permisjon i samsvar med § 4.7 (2) og (4) i 1.–6. semester, og i samsvar med § 4.7 (4) og (6) i 7.–10. semester.

Til § 4.9 Tilgang til vurdering for personar utan opptak til studium ved Universitetet i Bergen

Til (2)

Adgang til vurdering for personar utan opptak (privatistar) vert ikkje innvilga på emne som har obligatoriske arbeidskrav, forkunnskapskrav eller særskilte krav til studierett.

Til kapittel 5 Undervisning

Til § 5.3 Undervisningstilbod

Til (2)

Undervisning i eit emne går normalt gjennom heile semesteret. Studentar skal ha høve til å følge undervisning i fleire emne samstundes. Som hovudregel skal det vere undervisning i emna éin gong i studieåret, med mindre oppbygginga av studieprogrammet krev noko anna.

Til (3)

Dersom det er avgrensa tilgang til undervisninga på eit emne skal rangeringsreglane for opptaket til undervisninga vere fastsett i emneomtalen innan dei gjeldande fristane for studieplanendringar.

Til (4)

Det er ikkje høve til å gjenta rettleiing på masteroppgåveemne, unntatt ved innvilga nytt vurderingsforsøk, jf. § 6.8 (4)

Til § 5.5 Obligatorisk undervisningsaktivitet

Til (2)

Obligatoriske arbeidskrav skal vere gjennomførte etter fristar fastsette av institutta.

Til (5)

Det kan fastsettast i emneomtalen at det ikkje er mogeleg å få gjennomføre obligatorisk undervisningsaktivitet på nytt, dersom emnet er greidd frå før.

Til (6)

Retten til ny undervisningsaktivitet ved gyldig fråvær gjeld berre det inneverande undervisningssemesteret, og berre dersom det er praktisk mogeleg.

Til kapittel 6 Vurdering

Til 6.1 Allment om vurdering

Til (2)

Som ein hovudregel har emna vurdering to gonger i året, i undervisningssemesteret og i semesteret etter. Eksamensdatoar skal vere tilgjengeleg i Studentweb når oppmelding opnar for det aktuelle semesteret.

For å ta eksamen i eit undervisningsfritt semester må obligatoriske arbeidskrav vere godkjente og gyldige. I emneomtalen kan det verte fastsett at emne med vurderingsformene mappevurdering, rettleidd oppgåve, gruppevurdering, greidd på grunnlag av frammøte, og produksjonar ikkje har vurdering i dei undervisningsfrie semestera.

Til § 6.2.1 Vurderingsformer

Til (2)

Vurderingsformene i eit studieprogram skal variere.

Eit emne skal berre ha éi vurderingsordning. Det kan gjerast unntak for emne som høyrer til Praktisk-pedagogisk utdanning (PPU).

Til § 6.2.2 Særskilt om skriftleg skuleeksamen

Til (1)

Lengda på ein skriftleg skuleeksamen skal vere maksimum 6 timar for emne på 15 studiepoeng eller meir, og maksimum 4 timar for emne på 10 studiepoeng eller mindre.

Til § 6.2.4 Særskilt om heimeeksamen

Til (1)

Lengda på heimeeksamensperioden skal vere maksimum 7 dagar. Emne på mindre enn 10 studiepoeng skal normalt ikkje ha heimeeksamen som vurderingsform. Dersom heimeeksamensperioden spenner over offentlege fridagar nemnt i § 5.1 (3), skal desse dagane ikkje reknast som del av eksamensperioden.

Til § 6.3 Fleire vurderingsdelar

Alle vurderingsdelane på eit emne må vere greidde i same semester, med mindre det står noko anna i emneomtalen.

Til 6.5.2 Særskilt om hjelpemiddel ved skriftleg skuleeksamen

Til (2)

Dersom emneomtalen tillet ordbøker på eksamen, tek studentane sjølve med ordbøkene til eksamenslokalet, kor dei vert kontrollert av faglærar.

Til § 6.8 Tal på vurderingsforsøk

Til (3)

Dispensasjon frå regelen om tre vurderingsforsøk på emne utan gyldig resultat vert normalt innvilga dersom

- emnet er obligatorisk i programmet
- emnet er siste emnet i ei spesialisering eller ein grad
- emnet er forkunnskapskrav for eitt eller fleire obligatoriske emne i graden
- søkjaren kan vise til andre særleg tungtvegande grunnar eller dokumentere omstende som hindra annullering av vurderingsmelding

Dispensasjon for å forbetre ein bestått karakter vert berre innvilga om søkjaren kan dokumentere nedsett arbeidskapasitet over lengre tid på grunn av eigen sjukdom eller sjukdom i nær familie.

Søknaden må vere levert innan oppmeldingsfristen 1. februar / 1. september.

Til (4)

Kandidatar som stryk på masteroppgåva har høve til å levere masteroppgåve på nytt i same fag dersom oppgåva er heilt ny eller så omarbeidd at ho kan vurderast som ny. Kandidaten må

- presentere og gi svar på nye problemstillingar, og/eller
- trekke inn nytt empirisk materiale (kjelder/data), og/eller
- gjere ein radikalt endra analyse og tolking av empirien

I søknaden må studenten gjere greie for endringane han/ho planlegg å gjere i oppgåva. Forlenging av kontraktsperiode vert ikkje innvilga ved andre levering. Instituttet avgjer søknadar om innlevering for andre gong.

Til § 6.11 Ny vurdering

Studentar med gyldig fråvær som ønsker ei ny vurdering i det påfølgande semesteret i eit emne som ikkje har tidleg eksamen (midtsemestereksamen), må kontakte instituttet innan oppmeldingsfristen 1. februar / 1. september.

Til § 6.12 Om praktisk gjennomføring av skriftleg skuleeksamen

Til (1) f)

Faglærar/eksamensansvarleg skal vere tilgjengeleg for spørsmål som gjeld oppklaring av oppgåveteksten.

Til kapittel 7 Karaktersystem og sensur

Til 7.3.1 Allment om sensor

Til (3)

Ein ekstern sensor kan ikkje ha vore tilsett ved Universitetet i Bergen dei siste 12 månadane før han/ho vert brukt som ekstern sensor.

Til § 7.3.2 Krav til tal på sensorar

Til (1)

Ved sensurering av masteroppgåver skal rettleiaren ikkje vere medlem av kommisjonen.

Til (3)

Dersom det er gjort unntak frå regelen om ekstern sensor på munnleg eksamen, skal det stå i emneomtalen.

Til (4)

Skriftlege vurderingsformer med klagerett skal sensurerast av éin eller to sensorar, som kan vere interne eller eksterne. Talet på sensorar skal stå i emneomtalen.

Ved sensur av bacheloroppgåver skal det vere to sensorar, som kan være interne og/eller eksterne.

Skriftlege vurderingsformer som ikkje gir klagerett, skal sensurerast av to sensorar. Sensorane kan vere interne og/eller eksterne.

Til § 7.4 Kunngjering av sensur, frist for grunngjeving og klage

Til (4):

Dersom sensuren vert kunngjort før sensurfristen, vert fristen for å be om grunngjeving og å klage rekna frå sensurfristen.

Det humanistiske fakultet

Referanse

2016/11463-SISTA

Dato

14.11.2016

Hørings svar fra IF - Nye utfyllende regler for Det humanistiske fakultet

Vi viser til brev fra fakultetet, datert 26. oktober 2016, der instituttene blir bedt om å komme med innspill til fakultets forslag til nye utfyllende regler ved Det humanistiske fakultet.

Saken er sendt ut til fagkoordinatorene ved Institutt for fremmedspråk (IF), som har drøftet forslaget i sine fagmiljø. Det har kommet tilbakemeldinger fra fire av fagmiljøene ved IF. De øvrige fagene har ingen innspill eller kommentarer.

Under følger instituttledelsens og fagmiljøenes innspill, med særlig vekt på de fire endringene som omtales som «reelle regelendringer av en prinsipiell art»:

- § 4.1.1 (3): Et generelt krav om C for opptak til masterprogrammer
- § 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger og vurderingsdeler på emner
- § 6.8 (4): Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker
- § 7.3.2 (4): Krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer»

§ 4.1.1 (3): Et generelt krav om C for opptak til masterprogrammer

Instituttledelsen ved IF støtter et generelt krav om C eller bedre som gjennomsnittskarakter i de emnene som utgjør den faglige spesialiseringen i bachelorgraden for å kvalifisere til opptak på masterprogram og masterdelen av 5-årige masterprogrammer.

Masterprogrammet i russisk har per i dag et avvikende krav som er spesifisert i studieplanen under «Opptakskrav»:

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ePhorte

Institutt for fremmedspråk
Telefon

Postadresse
Postboks 7805
5020 Bergen

Besøksadresse
HF-bygget, Sydneplassen
7
Bergen

Saksbehandler
Silje Grønner Stang
55588823

Søkjarar med bachelorgrad frå Noreg må ha karakteren C eller betre i alle spesialiseringsemna i russisk på 200-nivå (RUS211 og RUS212/RUS252 frå UiB eller tilsvarende emne) for å bli teken opp på masterprogrammet i russisk.

Russisk går likevel med på å innføre et generelt krav om C eller bedre som gjennomsnittskarakter på emnene i spesialiseringen som helhet, og støtter dermed forslaget i utfyllende regler.

§ 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger og vurderingsdeler på emner

«Eit emne skal berre ha éi vurderingsordning»

Når det gjelder «Eit emne skal berre ha éi vurderingsordning» støtter IF at det reglementsfastsettes at et emne kun skal ha én vurderingsordning som er felles for alle studentene og er lik i begge semestre.

«Ei vurderingsordning skal normalt ikkje ha fleire sjølvstendige delar»

Forslaget «Ei vurderingsordning skal normalt ikkje ha fleire sjølvstendige delar» møter større motstand i fagmiljøene. Både engelsk, fransk og russisk peker på flere av emnene ved IF i dag har kombinasjon av to separate vurderingsdeler som vektas til én samlet karakter, og at dette i mange tilfeller er mest hensiktsmessig både akademisk og pedagogisk. Det blir vektlagt at dette er særlig viktig i språkfagene hvor man i visse tilfeller må ha muligheten til å teste studentene både skriftlig og muntlig innenfor samme emne. Russisk legger i tillegg vekt på at man innenfor ett og samme emne har behov for å teste både skriftlig russisk og teoretiske kunnskaper på norsk. Det uttrykkes ønske om at vurderingsordningene også i fortsettelsen må kunne bestemmes av fagmiljøet selv, uten en generell begrensning i antall selvstendige deler.

Instituttleder mener at det bør være mulig å legge inn en begrensning på antallet vurderingsdeler i et emne, og heller vektlegge den formative vurderingen underveis i semesteret (obligatorisk oppgaver og lignende). Dette gjelder spesielt på emner som er på 5 eller 10 studiepoeng.

§ 6.8 (4): Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker

Instituttledelsen ved IF støtter forslaget om begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker.

Fagmiljøene har ellers ingen kommentarer til dette punktet, men vi har mottatt et innspill som gjelder rett til veiledning ved innlevering av masteroppgaven for andre gang.

Om «høve til å gjenta rettleiing på masteroppgåveemne»

I brevet fra fakultetet side 3, under kommentarene § 6.8 (4) «Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker» heter det: "Når en student får innvilget levering for andre gang, får de også tildelt veileder på nytt, ettersom masteroppgaver skal være veiledet."

I § 5.3 Undervisningstilbud i UiBs forskrift, og fakultetets forslag til utfyllende regel til (4) står følgende: «Det er ikkje høve til å gjenta rettleiing på masteroppgåveemne». Videre står det i forskriftens § 6.2.8: "(2) Ved innlevering av masteroppgave for andre gang vil studenten ikke ha krav på å motta veiledning dersom studentens veiledningsressurser er uttømte."

Etter å ha vært i dialog med fakultetet, forstår vi det slik at «høve til å gjenta rettleiing på masteroppgåveemne» kun gjelder studenter som har brukt opp veiledningsressursene, men som ikke blir ferdige med masteroppgaven og altså ikke leverer oppgaven innenfor kontraktperioden (maks 6 semester). De har da ikke rett på ny veiledning på den *samme* oppgaven. Studenter som allerede har levert en oppgave til sensur kan imidlertid søke om å levere en ny, omarbeidet masteroppgave i samme fag. I disse tilfellene har studenten rett på ny veiledning, i og med at masteroppgaven skal være veiledet.

Retten til ny veiledning kommer imidlertid ikke tydelig frem i hverken forskriften eller i fakultetets forslag til utfyllende regler, og vi ber om at dette blir klargjort, eventuelt som et tilleggspunkt under § 6.8 (4).

- **§ 7.3.2 (4): Krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer»**

Instituttrådet ved IF satte i september ned en arbeidsgruppe som skulle diskutere og legge fram forslag til alternativer til bruk av tomannskomiteer ved instituttet. Bakgrunnen for dette er det relativt høye beløpet som hvert semester blir brukt på ekstern sensurering, samt stor arbeidsbelastning i flere av fagmiljøene som følge av internt sensurarbeid. I tillegg kom det signaler fra dekanatet om at forskriften åpner for bruk av kun én sensor (med unntak av ved muntlig eksamen, masteroppgaver og klagesaker).

Instituttrådet vedtok følgende i sitt møte 14. september:

«Vedtak (samrøystes): Instituttrådet set ned ein komité som greier ut spørsmålet om bruken av ein eller to sensorar til eksamenar ved instituttet. Silje Grønner Stang, Lene M. Johannessen, Kjetil Berg Henjum og Margje Post sit i komiteen. Innstillinga frå komiteen blir drøfta i UUI og deretter lagd fram til vedtak i instituttrådet.

Spørsmålet om bruken av to eller ein sensor blir lagt fram til vedtak i instituttrådsmøtet 16. november i år.»

Gruppen åpner for at «det kan brukes enmannskomiteer på emner på 100-nivå med mange studenter og begrunner dette med at det på store emner (for eksempel på engelsk) er praktiske problemer forbundet med å finne eksterne sensorer. Det bør være opp til fagmiljøet å bestemme om et emne skal bli bedømt av en eller to sensorer.»

Gruppen peker videre på følgende forutsetninger og potensielle problemer:

«Forutsetninger: Det lages utfyllende retningslinjer for sensurarbeidet, med følgende tiltak:

1. Nye sensorer skal ikke sensurere alene
2. Et utvalg av besvarelsene (om mulig en A-, en B-, en C-, en D- og en E-besvarelse) skal vurderes av en medsensor
3. Besvarelser som er vurdert til E og F, skal sensureres av en medsensor

Problemer:

- Det er problematisk å bestemme hvor grensen mellom små og store emner skal trekkes. Skal grensen gå ved fem (slik som for åpningen om "reduert" undervisning ved mindre enn fem studenter) eller ved 10 som ved UiO?
- Det er prinsipielt problematisk at studenter på store emner skal ha en annen type sensur enn studenter på små og mellomstore emner
- Studentene ser ut til å ønske seg komiteer med mer enn ett medlem
- Med bare faglærer som sensor kan det tenkes at det blir gitt for gode karakterer, men det omvendte også kan forekomme. Regelen om at et utvalg av besvarelsene skal vurderes av en medsensor vil redusere dette problemet
- Det er mange emner ved IF som har 10 eller færre studenter som avlegger eksamen, og disse vil ikke bli berørt, i tillegg til alle emnene på 200-nivå, masternivå og muntlige eksamener. Dermed er besparingen ved denne anbefalingen begrenset»

Fagmiljøet i engelsk har internt i fagmiljøet diskutert spørsmålet om krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer». Enkelte taler for at det er tilstrekkelig med én sensor på emner på 100-nivå, andre ønsker at man alltid bruker to sensorer, også på 100-nivå. Om mulig ønsker flere på engelsk at fagmiljøet selv får rett å bestemme hvor mange sensorer trengs, og at det derfor bør åpnes opp for bruke av kun én sensor i utfyllende regler.

Russisk melder at de helst ønsker å beholde to sensorer, men om det blir for ressurskrevende, kan faget gå med på en begrensning til bruk av kun én sensor, under forutsetning av det skjer etter modell fra HF ved UiO på emner med store studentkull på 100-nivå.

Både engelsk og russisk viser til arbeidsgruppens konklusjoner, og avventer den endelige vedtatte versjonen i fakultetsstyret. Holdningen i de fleste av fagene ved IF synes imidlertid å være at man ønsker å fortsette å bruke to sensorer på alle emner, på alle nivå.

§ 6.2.5 «Særskilt om mappeinnlevering»

Vi har i tillegg fått et innspill til § 6.2.5 «Særskilt om mappeinnlevering». Dette er et innspill til forskriften og ikke de utfyllende reglene. Forskriften åpner ikke for at kan gi utfyllende regler her, men vi tar det likevel med her. I punkt (2) «Ved mappeinnlevering skal det i emnebeskrivelsen gis regler om forhold som nevnt i punkt a-d nedenfor ...». I punkt c) står det: «rekkefølge for innlevering av de enkelte arbeidene evt. Om studenten selv kan velge rekkefølgen».

Japanskfaget mener at det er uheldig å ha en generell bestemmelse om rekkefølge av innlevering skal fastsettes i emnebeskrivelsen, siden denne av ulike årsaker kan variere fra semester til semester. Det uttrykkes derfor et ønske om at dette punktet flyttes til den delen som fastsettes i emnebeskrivelsen eller særskilt plan som skal foreligge senest ved undervisningsstart (punkt «e-h»).

Visning av fakultets utfyllende regler på nettsidene

Studieadministrasjonen ved IF uttrykker et ønske om at fakultetets utfyllende regler legges inn i UiBs forskrift, slik det er gjort i arbeidsdokumentet som fulgte høringssaken. På denne måten er det lettere å holde oversikten over hvor i forskriften fakultetet gir utfyllende regler.

Det psykologiske fakultet har et lagt ut et slikt dokument på sine nettsider, der utfyllende regler er markert med rød, uthevet skrift i forskriften:

<http://www.uib.no/psyfa/44395/utfyllende-regler-det-psykologiske-fakultet-til-forskrift-om-opptak-studier-vurdering-og>

Vennlig hilsen

Åse Johnsen
instituttleder

Kjetil Berg Henjum
undervisningskoordinator

Det humanistiske fakultet

Referanse

2016/11463-ALEMO

Dato

14.11.2016

Svar fra LLE til høring om nye utfyllende regler for Det humanistiske fakultet

Vi viser til brev datert 26. oktober der Det humanistiske fakultet ber enhetene om å gi svar på høring om fakultetets forslag til nye utfyllende regler til Forskrift om opptak, studier, vurdering og grader ved Universitetet i Bergen.

Fakultetet presiserer i brevet at en del av endringene er redaksjonelle, men at det er fire endringer av prinsipiell art. Programstyrene ved LLE, som representanter for sine fagmiljø, har blitt bedt om å komme med innspill til forslaget, først og fremst med hensyn til de fire omtalte endringene. Innspillene fra fagmiljøene og fra instituttledelsen er oppsummert under.

§ 4.1.1 (3): Et generelt krav om C for opptak til masterprogrammer

Instituttet støtter forslaget om et felles krav om gjennomsnittskarakter C eller bedre i opptaksgrunnlaget til 2-årige masterprogram og masterdelen av 5-årige masterprogram.

Det anbefales at det tydeliggjøres hvordan søkere med andre rangeringsgrunnlag (for eksempel utenlandsk utdanning eller norsk utdanning med andre karakterer) vurderes mot dette kravet.

§ 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger og vurderingsdeler på emner

Instituttet har ingen kommentarer til fakultetets forslag om at et emne kun skal ha én vurderingsordning.

Når det gjelder forslaget om at en vurderingsordning normalt ikke skal ha flere selvstendige deler har flere fagmiljø kommet med innspill. Programstyrene for nordisk språk og for nordisk litteratur ser at den foreslåtte endringen i utgangspunktet ikke åpner for å kombinere semesteroppgave med andre vurderingsformer enn justerende muntlig. I dag brukes skriftlig og muntlig eksamen som breddetester, i tillegg til semesteroppgave, for å prøve studenter i

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ePhorte

fellesdelene av pensum, siden oppgaven kun dekker en mindre del. En justerende vurdering vil ikke kunne ha samme funksjon siden studentene skal prøves i ulike deler av pensum.

§ 6.8 (4): Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker

Instituttet støtter forslaget om at nytt vurderingsforsøk på masteroppgave emner begrenses til studenter som har strøket.

§ 7.3.2 (4): Krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer»

Programstyret for nordisk litteratur har etablert en praksis med to sensorer på alle vurderingsformer som tillater det, og programstyret støtter fakultetets forslag.

Instituttledelsen har delte meninger om et gjennomgående krav til to sensorer. Et slikt krav vil være et nyttig hjelpemiddel i arbeidet med kvalitetssikring av sensurarbeidet, men det vil også medføre et pålegg om økt ressursbruk. Med tanke på den pågående prosessen med å redusere bruk av undervisningsressurser bør effekten av en praksis med to sensorer være godt utredet. Det bør også vurderes om samme effekt kan oppnås på andre måter. Det kan for eksempel stilles krav til at en andre sensor vurderer et utplukk av besvarelsene i et emne, eller at kvalitetssikring av sensur kan inngå som del av programsensorordningen.

Andre foreslåtte endringer

Fagmiljøene og instituttledelsen har ingen kommentarer eller innspill til de andre foreslåtte endringene i fakultetets utfyllende regler.

Vennlig hilsen

Pär Sandin
undervisningsleder

Aleksander Morland
studieleder

Det humanistiske fakultet

Referanse

2016/11463-JUWA

Dato

15.11.2016

Svar fra AHKR i høring om nye utfyllende regler for Det humanistiske fakultet

UUI ved AHKR har diskuterte i møte 7.11.2016 forslaget til revisjon av utfyllende regler for HF, som følge av at UiBs studieforskrift har kommet i ny versjon. UUI har etter diskusjonen kommet frem til følgende kommentarer til de fire endringene fakultetet i høringsbrevet omtaler som reelle:

§ 4.1.1 (3): Et generelt krav om C for opptak til masterprogrammer

AHKR har internt vedtatt krav om snitt på C i emnene som inngår i spesialiseringen for å kvalifisere til opptak på AHKR's masterprogram. Så denne endelig formaliseringen av C-kravet støttes.

§ 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger og vurderingsdeler på emner

Fagmiljøene ved AHKR ønsker ikke en slik begrensning, da det er fagene selv som best vurderer hvilken vurdering emnene skal ha, og hvilke elementer vurderingen skal inneholde. Å si at et emne skal ha én vurderingsdel blir for begrensende, og det er ikke aktuelt å innføre mappevurdering eller justerende muntlig på emner med flere hundre studenter. Siden det fortsatt er åpent for mappevurdering og justerende muntlig, blir det heller ikke tydelig hvordan denne begrensningen nødvendigvis vil føre til mindre eksamensarbeid for studentene.

AHKR ønsker derfor å bevare muligheten for å kombinere flere eksamensdeler på ett emne.

Fagmiljøene støtter heller ikke forslaget om å fjerne muligheten til å la studentene velge vurderingsform på et emne. De stiller seg kritiske til høringsnotatets slutning om at «ulike vurderingsformer må antas å rette seg mot ulikt læringsutbytte for studentene» - det er vurderingens *innhold* som må knyttes til læringsutbyttet, ikke vurderingens *form*. Det er for øvrig ikke så mange emner som gir studentene valg mellom flere vurderingsformer. På de emnene som likevel gjør det, er det en faglig grunn for det. *AHKR vil dermed ta til orde for å bevare denne muligheten for valg av vurderingsform.*

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ePhorte

Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap
Telefon

Postadresse
Postboks 7805
5020 Bergen

Besøksadresse
HF-bygget, Sydneplassen
7
Bergen

Saksbehandler
Julie A. Tønsaker Watkins
55583025

§ 6.8.(4) Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker

AHKR mener at dette utgjør et så pass lite problem at det ikke er nødvendig å stramme inn regelverket rundt dette. Det vil uansett ikke være mange som vil ønske å skrive en helt ny oppgave når de har bestått – selv om karakteren er utilfredsstillende, men det er ikke umulig at det vil dukke opp tilfeller der det vil være fornuftig å tillate enkeltstudenter å gjøre det.

§ 7.3.2 (4) Krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer»

AHKR er ikke tilhenger av bruk av enmannskommisjoner ved sensur, og benytter det per i dag ikke. Arbeidsbelastningen knyttet til sensur er imidlertid betydelig, og i perioder med svært presset økonomi vil bruk av enmannskommisjoner – selvsagt innenfor rammene i uhløven – kunne være en effektiv innsparingsmulighet. Derfor mener AHKR at enmannskommisjoner bør kunne benyttes, men kun i spesielle tilfeller der det foreligger ressursmessige årsaker. Dette gjør at forslaget om å nedfelle bruk av enmannssensur i emnenes emnebeskrivelser ikke kan innføres.

Vennlig hilsen

Jan Heiret
instituttleder

Julie A. Tønsaker Watkins
seniorkonsulent

Det humanistiske fakultet

Referanse

2016/11463-STME

Dato

15.11.2016

Høring - Nye utfyllende regler for Det humanistiske fakultet - svar frå FoF

Syner til brev av 26. oktober der Det humanistiske fakultet ber institutt/senter om å gi høyringsvar på fakultetet sitt forslag til nye utfyllende reglar til Forskrift om opptak, studier, vurdering og grader ved Universitetet i Bergen.

Som fakultetet skriv i brevet er brorparten av endringane redaksjonelle, men det er fire endringar av prinsipiell art. Det er desse som primært har blitt diskutert ved instituttet og som er kommentert under.

§ 4.1.1 (3): Et generelt krav om C for opptak til masterprogrammer

Instituttet stiller seg bak forslaget om eit felles krav om gjennomsnittskarakter C eller betre i opptaksgrunnlaget til 2-årige masterprogram og masterdelen av 5-årige masterprogram.

§ 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger og vurderingsdeler på emner

Instituttet har ingen substansielle merknadar til fakultetet sitt forslag om at eit emne kun skal ha ein vurderingsordning.

Når det gjelder forslaget om at ein vurderingsordning normalt ikkje skal ha fleire sjølvstendige delar ønskjer instituttet å vere tydelege på at vurderingsordningane også i i tida framover må kunne avgjerast av fagmiljøa sjølv, anten gjennom fleire sjølvstendige delar eller ev. som arbeidskrav.

§ 6.8 (4): Begrensning av nytt vurderingsforsøk på masteroppgaveemner til kandidater som stryker

Instituttet stiller seg bak forslaget om at nye vurderingsforsøk på masteroppgaveemne blir avgrensa til studentar som har strøket.

§ 7.3.2 (4): Krav til antall sensorer på «andre vurderingsformer»

Dette er eit UiB-internt notat som blir godkjent elektronisk i ePhorte

Instituttet har ein etablert praksis med to sensorar på alle vurderingsformer som tillét det. Instituttet stiller seg følgjeleg bak forslaget.

Andre foreslåtte endringer

Instituttet har ingen kommentarar eller innspel til dei andre føreslåtte endringane i fakultetet sine utfyllande reglar.

Reidar K. Lie
instituttleiar

Ståle Melve
seniorkonsulent

Det humanistiske fakultet

Referanse

2016/11463-TONLU

Dato

16.11.2016

Svar fra SVT - Nye og utfyllende regler for Det humanistiske fakultet

Ad: § 6.2.1 (2): Begrensninger i antall vurderingsordninger og vurderingsdeler på emner

Vi foreslår at vi beholder dagens formuleringer, «Ei vurderingsordning skal normalt ikkje ha fleire sjølvstendige delar.» og «Eit emne skal berre ha éi vurderingsordning.». De nye formuleringene med "skal" utelukker innovativ utprøving med nye kombinasjoner av vurderingsformer og vektlegger argumentet om administrative besparelser i for stor grad. Det er ikke redegjort for hvordan, konkret, de foreslåtte tiltakene skal føre til innsparinger. Skal man f.eks. kutte i administrative stillinger som følge av disse forslagene?

Undervisere blir oppfordret fra Universitetet i Bergen sentralt om å ta i bruk «alternative vurderingsformer», og det er viktig at regelverket rundt vurderingsformer ikke for rigid til at dette lar seg gjøre.

Det legges også til grunn at lik vurderingsform er mer rettferdig. Det forutsetter at studentene i utgangspunktet stiller likt mhp en bestemt vurderingsform. Det er det ikke empirisk grunnlag for å hevde. Snarere er det slik at større mangfold av vurderingsformer tilrettelegger for at studentene kan levere på sitt beste, ut fra sine forutsetninger. Et eksempel: To studenter er faglig omtrent like sterke. De skiller seg imidlertid ved at den ene er veldig sterk muntlig men svak skriftlig, mens for den andre er det motsatt. Hvis studentene tvinges inn i én vurderingsform, vil dette gi en stor fordel for den studenten som er sterk i denne vurderingsformen. En slik forordning vil i så fall være minst like urettferdig som at de prøves i ulike vurderingsformer.

Det bør legges vekt på faglige og pedagogiske argumenter ved valg av vurderingsform eller kombinasjon av vurderingsformer for et emne; "one size fits all" er ikke et av dem

Vennlig hilsen

Jan Reinert Karlsen
førstemanuensis

Idunn B. Tandstad
førstekonsulent

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ePhorte

